

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Αἱ μηχαναὶ δὲν στεροῦσι τοὺς ἐργάτας ἡμερομεθίου. Ὄταν ἡ θεριστικὴ μηχανὴ εἰσῆχθη εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1850 ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργῶν τῶν ἐπασχολουμένων εἰς τὰς δώδεκα Πολιτείας, ἐν αἷς κυρίως γίνεται αὐτῆς χρῆσις ἀνήρχετο εἰς 1,301, 863 καὶ τῷ 1870 εἰς 2,641,830. Η διαφορά εἰς τὸ ἡμερομίσθιον ἦν 1,50 δολλ. τῷ δὲ 1870 ἦν 3,50 δολλ. Κατὰ τὸ ἔνστως ἔτος τὸ ἡμερομίσθιον εἶναι 2,50 δολλ.

* * * Ἐν τῇ Βρετανικῇ Κολομβίᾳ ἀλιεύεται ἵχθυς περὶ τοὺς 14 δακτύλους μήκους, εἴναι δὲ τοσοῦτον παχὺς ὥστε δύναται ν' ἀναφῆ καὶ παράσχῃ φῶς ὡς λαμπάς. Τὴν ἀλιεύεται ἐνεργουν οἱ ιθαγενεῖς ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου. Εἰς τὸν πρῶτον συλληφθέντα ἵχθυν οἱ Ἰνδοὶ ἀπολογοῦνται ἔκτιθέμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ τοὺς λόγους οἵτινες ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ προξενήσωσι φθοράν εἰς τοὺς διοίσους του, εἴτα δὲ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἀλιεύειν. Τοὺς οὐλικόνας, οὕτω καλοῦνται οἱ ἵχθυες οὗτοι, οἱ Ἰνδοὶ ἤταίνουσι ἐν τῷ καπνῷ καὶ τρέφονται εἴς αὐτῶν ἐπὶ ίκανον διάστημα χρόνου.

* * * Θεραπεία τῆς σκιαστικῆς (sciatrica). Κατὰ τὴν Λονδίνειον ἱατρικὴν ἀποθήκην, περίπτωσις σκιαστικῆς προσβολῆς διήρκεσεν ἐπὶ δύο ἔτη καὶ πᾶσα θεραπεία ἐφαίνετο ἀπρόσφορος. Ὁ ἱατρὸς Volquardsen συνέλαβε τὴν ἴδεαν νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν τοῦ φωσφόρου, τὸ ὄποιον ἔχορήγησεν εἰς δύστεις ἑνὸς τετάρτου τοῦ κόκκου ἐκάστη τρὶς τῆς ἡμέρας. Εἰς τρεῖς ἡμέρας ἐπῆλθε βελτίωσις ἐπαισθητὴ, εἰς τρεῖς δὲ ἔδομάδας τελεία θεραπεία.

* * * Κατά τινα ἔκθεσιν διακεκριμένοις πολιτικοῦ τῆς Σινικῆς, ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ταύτης ἀνέρχεται εἰς 120, 000,000. Κατὰ τὸν Κέαν Τσάν Λίγγη ἡ εὐδαιμονία καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἥρξαντο παρακμάζοντα ἀπὸ τοῦ 1761, παροτρύνει δὲ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν νέων μηχανημάτων πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς κατὰ μίμησιν τῶν κατοίκων τῆς Ιαπωνίας.

* * * Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς διόκληρος ἡ ποσότης τῆς ὑπὸ καλλιέργειαν γῆς ἐν τῇ Μεγ. Βρετανίᾳ ἀνῆλθεν εἰς τριάκοντα δύο ἑκατομμύρια ἄκρων, διὰ δὲ τὴν Ἰρλανδίαν εἰς δεκαπέντε ἡμίσιο ἑκατομμύρια ἄκρων. Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ὅμως οἱ ἐκεῖ πάραγμενοι εἶχαρκοῦσι μόνον εἰς διατροφὴν τῶν τριῶν πέντετων τῶν κατοίκων. Ἐκ τούτου ἔχει ἀφροδίτην ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑποστριζομένη ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας, διότι ἀλλώς ήθελε λιμοκτονήσει ἐάν μὴ εἰσήγαγεν ἐλευθέρως ξένα ἀλευρά καὶ σιτηρά.

* * * Ο μηδενιστικὸς ἐργμερίδος, Γῆ καὶ Ἐλευθερία, καλούμενον, ἔτεσθε ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Τζάρος. Συγχρόνως ἀπειλητικαὶ ἐπιστολαὶ στέλλονται εἰς τὰ ὑψηλέτερα τῆς ῥωσικῆς κοινωνίας πρόσωπα. Κατὰ διάταγμα τῆς Ἡερουσαλίας ἡ ἀστυνομία δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς ἐργοστάσια καὶ ἰδιωτικὰς οἰκίας πρὸς ἔρευνάν δι' ὅπλα καὶ νὰ συλλαμβάνῃ πρόσωπα ἐν ἀνάγκῃ.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις ἔρονεύθησαν 7,500,000 κτήνη, περὶ δὲ τὰς 46,800 τόνοι νωποῦ κρέατος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀξίας 2,046,670 λιρ. στερλ. Ἐπεχειρήσθη ἐν Λονδίνῳ ἐπαρίστα πρὸς κατασκευὴν ψυκτικῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν ἀττίνες θά κομίζωσι νωπὸν κρέας εἰς τὰς πρωτευούσας τῆς Εὐρώπης ἐν τῶν ἀπωτάτων ἐπαρχιῶν. Αἱ ψυκτικαὶ αὐται ἀμαξαὶ τηροῦσι θερμοκρασίαν περὶ τὸ μηδενικόν.

Ἄνσις Αἰρίγματος ΙΔ'.

Μονίδες—ἴδες—μόνος—ὄνος.

"Ἐλυσαν δ' αὐτὸς οἱ καὶ Κ. Νικολαΐδης φοιτητὴς ('Αθηναϊκ.), Καῖσαρ Μαρτζάκης (Ζάκυνθος), Ι. Κ. Τζάθας ('Υδρα), Α. Δ. Θ. (Σμύρνη), καὶ οἱ ἐξηῆς ἐμέτρως.

Τοῦ αἰνίγματος οἱ στοῖχοι ἔχουν ποιητον τὸν Μονίδην μ' ἔνα μόνον μ' ἔνα ὄνον τῷ ἀλλο ημισυ ίδν. Δ.Μ.Π. Τ' ἀγριον καὶ παχὺ ζῶν εἶναι, φίλε, μ.θ νιθες. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄποιου φαίνεται καὶ δι' ὅ. Εἰς τὸ κόψης τὸ ὄντα τοῦ θηρός τοῦ βδελυκτοῦ, 'Αν δὲ κόψης τὸ ὄντα τοῦ θηρός τοῦ βδελυκτοῦ, 'Εν τῷ ἀμά μένει μόνος, δι' εἰν' ἔρημος παντοῦ. Καὶ δι' μόνος γίνεται δόνος, δι' τὸ μὲν ἀφαιρεθῆ. Εὔχομαι δὲ μὴ εἰς τοσοῦτον ἄλλος τις μεταβληθῇ! Κ.

Ἄνσις τοῦ ἐν τῷ 19 ἀριθμῷ Προσθήματος.

"Η λέξις ή φέρουσα ὅλα τὰ φωνήσαται εἶναι ή εἴης.

"Ἄν παθετικῶς τά την

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΕ'.

Σκούφους ἔχω ἔως πέντε μ' ἀριθμούς τὸν κάθες ἔνα. Δηλαδή, ὁ πρῶτος φέρει ἀριθμὸν στρογγύλον δύο ω καὶ δι' δευτέρους δι' εἰς δύω, καὶ δι' τρίτους τὸν ἐννέα, δι' δὲ τέταρτους τὸν εἴκοσι' καὶ δι' πέμπτους τὸν τριακόσια. Χωρὶς σκούφον εἴμαι πράγμα, προξενοῦν τὴν δυστυχίαν, καὶ πάλιν εὐτυχίαν εἰς πολλὰς οἰκογενείας.

'Αλλ' ἐάν θελήσῃς, λύτα, ὃν γελοῖον νὰ μὲ κάμης, τότε θέσεις μου τὸν σκούφον, τὸν μὲ δύω, λόγου κάριν, καὶ εὐθὺς λαμβάνω κλήσιν, ἢν περ φέρουν οἱ χυδαῖοι.

"Αν δὲ πάλιν δὲν σ' ἀρέσῃ τὸνομά μου τὸ χυδαῖον,

τὸν μὲ τέσσαρα μοὶ δέντεις καὶ εὐθὺς μεταμορφοῦμαι,

εἰς πυκνὸν, ώραιον δάσος, μὲ νερά καὶ μ' ἀηδόνας.

Δύνασαι, ἀν δέλης πάλιν, νὰ πετάξῃς τὸν δι' εἰς δύω καὶ νὰ νέσσῃς τὸν μ' ἐννέα αἰς τὴν κεφαλήν μου σκούφον,

ὅστις ἀφευκταὶ διὰ κάμη μὲν οὐνησάκι, εἴχον εὑμορφαῖς κοπέλαις καὶ γλυκύτατον νεράκι.

'Εκ τῆς νήσου πάλι' εἰς νήσον παρευθύνεις μεταμορφοῦμαι,

ἀν τὸν εἰκόσι τόν μου θέσης πολυτλόκαμόν μου σκούφον.

Καὶ ὡς νήσος, τὸ ἀξίω, ἐπειδὴ εἴμαι πλουσία,

κ' ὑπηρέτησα ἀνδρέας κατὰ τὸ εἰκοσιένα.

'Επὶ τέλους, λύτα λάβε τὸν τριακόσιον μου,

καὶ ἀντὶ τοῦ εἴκοσι τοῦ μου, θέσεις τοσοῦν καὶ θά δήρη,

ὅτι δίος εἴμαι πνεῦμα, δίος ποίησις γλυκεία,

δι' ης μύμνησα πατρίδα, οὖσαν δήλη εἰευθέρων.

Τὰ καλὰ καὶ τὰ κακά μου μετά πάσης ακριβείας

σοὶ τὰ εἴπα, φίλε, λύτα, καὶ προσμένω νὰ σὲ ἰδω

ξαπλωμένον εἰς τὸ φύλλον τῆς καλῆς «Αθηναϊδος».

Ε. Δ. Ρρπλ.

ΠΛΑΤΩΝ, σύγγραμμα περιοδικόν, παιδαγωγικόν καὶ φιλολογικόν ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα. Τόμος Α'. Τεῦχος Α'. Νοέμβριος 1878. Περιεχόμενα: Πρόλογος.

—Λόγος Χ. Παπαδόπολου.—Περὶ τῶν παιδαγωγικῶν θεωριῶν τοῦ Πεσταλότση.—Οδηγὸς διδασκάλου

ὑπὸ Ε. Γαλάνη.—Περὶ τῆς σχέσεως τῆς πολιτείας πρὸς

τὴν δημοσίειν παιδεύσιν ὑπὸ Εβέρτου.—Ποικίλα.—Βι-

βλητογραφία.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο περιοδικόν πληροῖ ἀνάγκην ἐν

τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ

εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον κ. Ε. Γαλάνη, θεον οὐδεμία

ἀμφιβολία διτι θά εὐδοκημήσῃ.